

FOAIA POPORULUI

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an 4 cor. 40 bani.
Pe o jumătate de an 2 cor. 20 bani.
România, America și alte țări străine 11 cor. anual.
Abonamente se fac la „Tipografia Poporului” Sibiu.

Foale politică Apare în fiecare Duminecă.

Telefon Nr. 146.
Adresa telegrafică: »Foaia Poporului«, Sibiu.

INSERATE:

să primesc la BIROUL ADMINISTRAȚIEI
(Strada Măcelarilor Nr. 12).
Un șir petit prima-dată 14 bani, a doua-oraă
12 bani, a treia-oraă 10 bani.

† Silvestru Moldovan.

Luni s'a stins, în spitalul din Sibiu, fostul redactor al «Gazetei Transilvaniei» din Brașov. Cu Silvestru Moldovan, se pogoară în groapă pentru cei ce l-au cunoscut, mai mult decât atâta. Treizeci de ani de o rodnică muncă de gazetar român și alcătuitor de cărți, își află încheierea în această crudă lovitură a sorții.

Pe noi cei dela aceasta gazetă, ne leagă încă și alte amintiri de persoana răposatului, știind, că între aceiași pereți, între cari scriem noi dureroasa veste a morții lui, a muncit și el, cuprins de o înflăcărată dragoste pentru popor, zece ani de-a rândul. Și aceasta înseamnă mult pentru aceta, cari cunosc cât se redactează de greu și câte neazuri întâmpină acela, care se hotărăște să se pună în fruntea unei gazete românești.

Pe lângă aceasta Silvestru Moldovan și-a câștigat merite nepertitoare și la alte zăre, publicând articoli în «Tribuna» de odinioară, în «Gazeta Transilvaniei», înființând însuși o revistă, pe care a tipărit-o în Sibiu timp de doi ani, numită «Rândunica».

Astfel putem înțelege ușor, că dorul său de muncă, l-a îndemnat să cutreere o mare parte din ținuturile locuite de Români din Ardeal și tot ce a văzut și auzit să tipărească, în două cărți, una «Țara Noastră» și cealaltă «Zarandul și Munții Apuseni», pe care a premiat-o și Academia Română din București.

Câți vor fi știind însă, ce nopti de trudă l-au costat pe Silvestru Moldovan aceasta neîntreruptă căutare de-a lumina poporul. După trei-zece ani, trupul lui cade zdrobit sub greutatea suferințelor îndurate în viață, și atins de-o boală grea, sfârșeste în spitalul din Sibiu.

Intre celtorți noștri de astăzi se vor găsi de bună seamă foarte mulți, cari își vor aduce aminte de scrierile

pede și dulce al fostului redactor dela «Foaia Poporului», păstrându-i împreună cu noi pentru totdeauna, recunoștință.

Odihnească în pace!

La sfârșitul anului de școală.

de Ioan Stan.

Zilele trecute s'au închis porțile școlii, ceva mai de vreme ca de obicei, și o grămadă de Românași de ai noștri n'au să mai calce de-aci încolo peste pragul școlii. Dacă n'au să mai stea în băncile școlii lor din sat ori oraș — au să stea în băncile altor școli, mult mai grele, a școlii vieții.

Ar fi trist dacă ar uita cei cari au fost la școală, deodată cu ultima lecție învățată — tot ce le-a spus dascălul în decursul anilor de școală. Strămoșii noștri romani ziceau: nu învățăm pentru școală, ci pentru viață.

De astă dată aș vrea să le pun ceva la inimă celor cari au stârșit ultimul an de școală populară. Să cetească rândurile acestea și alții — dar mai cu samă dâșii.

Iată cum am venit la gândul să scriu rândurile de față: am cetit zilele trecute într'o gazetă românească din Sibiu, că muzeul „reuniunii ardeleni pentru științele naturale” din orașul Sibiu, e deschis acuma și se poate vizita gratuit în fiecare Duminecă și Joi, dela 11 până la 1, înainte de prânz. „Tinerimea școlară, sub conducerea învățătorului, are intrarea liberă în orice zi, dacă se anunță mai întâi la muzeu”, scria gazeta.

Mi-am zis: ai văzut prea puțin Românași de ai noștri străbătând muzeul din Sibiu. Ia să scrii două rânduri — îndemnându-i. Au să-ți fie mulțumitori mai târziu. Acum e timpul potrivit. Dacă și-ți lua la inimă cei mai mărișori, cari au sfârșit cu școala, cuvintele tale — să vezi ce foloase au să tragă pe urma sfaturilor tale!

Și iată că scriu rândurile de față. Vorbesc cu tineretul român.

* * *

Dacă ai norocul să trăiești sau ajungi pe câteva zile într'un oraș mai mare, întreabă pe vre-un domn ori la vre-o redacție românească dacă este un muzeu sau o expoziție în orașul unde-ți petreci tu zilele. Nu fi leneș, întreabă! Ai să vezi că-ți va prinde bine.

În loc să hoinărești fără de nici un câpătai, cu oameni stricați, prin fu-

măria de prin birturi — mai bine te îmbraci curățel și te duci să vezi ce este în muzeul orașului cutare și cutare. Oamenii proști pot să-și tot bată joc de tine — lasă-i să-și bată! — tu vrei să înveți. Te plimbi frumuseț prin sălile frumoase ale „muzeului Brukenthal” din Sibiu, ori în „casa Asociațiunii” (tot în Sibiu) și lași să-ți treacă pe dinaintea ochilor tăi timpuri trecute, lucrul mânilor oamenilor, cari au murit de mult, și începi să cântărești cu mintea ta cum a fost și cum este astăzi. Plimbă-te cu smerenie și dă-ți silința să pricepi de ce s'au sbuciumat așa mii și mii de oameni înaintea ta. Nu sta ca vițelul la poarta ai nouă, când vezi un lucru, de care n'ai mai văzut în viață. Românul e deștept dela fire și tu ești Român doară! Prinde dintr'o ochire ce-a vrut să zică cutare ori cutare meșter când a zugrăvit pe pânză o „Maica Domnului”, când a tăiat în peatră un cap de viteaz ori alte și alte înfățișări.

Neamurile mari, bogate, cu trecut mai liniștit decât al nostru, au zeci și sute de muzee de acestea. Noi suntem numai la începutul-începutului. Să ne folosim de prilejul că în orașele noastre au început străinii să aibă muzee și să învățăm dela străini. Ce e bun să se prindă de noi, ce nu e bun să lăpădam! Să nu zicem „lucru săsesc”! ori „lucru unguresc”! și să strămbăm din nas! Să ne apropiem de lucrul „săsesc”, să vedem dacă e ceva de el și să ne doară inima că n'avem și noi ceva la fel. Să ne dăm silința să ținem pas cu neamurile, cari ne înconjoară, că numai așa suntem vrednici să trăim și să fim cinstiți și de alte neamuri.

Adevăratul Român e cu ochii în patru, vede ce au străinii și-și pune caru în pietri, ca și el să aibă cu vremea lucrurile, de care s'a pătruns că sunt bune și folositoare — ba să le întrecă chiar.

De un năcaz prevăd că ai să dai și tu, prietene, dacă vei merge din sală în sală (odaie) prin muzeele, de cari va fi vorba mai jos: ai să obosești în curând. O să vezi prea multe lucruri deodată. Ia-ți răgaz! Cum zice Românul:

„Mai încet cu urda în Turda”!...

Omul lacom își strică stomacul. Tu să nu ți l strici. Alege-ți o sală, două, pentru o Duminecă, când este intrarea liberă (gratis) și în Dumineca a doua poți să vezi sala a treia și a patra, și așa mai departe. Cu atât mai bine o să ții minte ce ai văzut. Insemnează-ți într'un notiș (cârticică) cele văzute, prinde formele unui dulap, de

care-ți place, desemnează creștătura unei băte ciobănești ori încondeierea unor ouă roșii de Paști și bucură-te, bucură-te că ai prins o părticică din frumusețea văzută de ai doi ochi ai tăi — bucură-te că îți este dat să ai o mână meșteră, bucură-te că te-ai dăruit D-zeu cu doi ochi, să poți vedea frumusețile lumii asteia!

Ajunși la tine în sat. Ți aduci aminte de chipurile sfinte din catedrala românească din Sibiu, ori din bisericile din Brașov, din Vârșeț și dintr'alte orașe, pe unde ai umblat. Nu te mulțami să vezi pe pereții odăilor sfinți ca vai de lume: cu gura strâmbă, de par'că ar mânca mereu aguridă, cu mâni cu șase degete, cu ochi, cari se uită, unul la făină și altul la slănină! Zi alor tăi: acestea-s chipuri sfinte de pe vremea lui Moș Adam! Avem și noi, Români, lucruri mari frumoase, tată și mamă. Dă la o parte sfinții „dela Nicula” și cumpără alte icoane, ieftine și bune. E vorba să spargi ghița, prietino, și se va îndemna și vecinul și vecinul-vecinului și nu va trece mult: satul întreg o să aibă alte icoane, mult mai frumoase ca cele de până acum.

Asta tot muzeele a făcut-o. Ți-a fost rușine, — nu-i așa? — când ai văzut frumusețile de acolo și când te-ai gândit că acasă, pe pereții Sfântul Neculai are nasul până la bărbie și urechile ca două ace de gămălie.

Acum să-ți spun unde știu eu că sunt muzee în orașele noastre. Poate că mai sunt și altele — m'ăș bucura să le știu pe toate, de aceea scrie-mi, prietino, la redacție, dacă ai dat de un muzeu, de care nu amintesc eu aici:

În Brașov: la gimnaziul românesc gr.-or. și la societatea săsească ardeleană (în fostul gimnaziu săsesc).

În Sibiu: muzeul „Asociațiunii”; românești; muzeul „societății Carpatine” (Karpaten verein); muzeul orașului Sibiu; muzeul „Brukenthal” și muzeul reuniunii ardeleni pentru științe naturale.

În Cluj: muzeul, în casa unde s'a născut Regele Matia, cel mai mare muzeu în Ardeal;

În Alba-Iulia: muzeul orașului.

În Arad: muzeul orașului, cu amintiri din trecutul nostru.

În Blaj: muzeul gimnaziului românesc gr. cât.

În Sighișoara: muzeul orașului.

Așa să faci — dragă prietino — să îți iai răgaz și, dacă ți-a dat D-zeu norocul să poți vedea unul din muzeele acestea, să folosești prilejul. Să se mire străinul că vede pe un flăcăiandru de Român cum se uită cu smerenie și cu pricepere la lucrurile din muzeu și să-și zică: Românii ăștia vreau să țină pas cu lumea! Iacă, Tineretul s'a deșteptat! Trebuie să i dăm cinstea cuvenită.

Consiliul de miniștri în București.

București. — D-nt miniștri s'au întrunit Vineri la orele 12 a. m. la d. I. Brătianu, președintele consiliului, unde au luat masa. După un consiliu de miniștri la care a fost discutată numai chestiunea din afară a țării D. Brătianu a arătat în toate amănuntele cursul tratativelor diplomatice. În legătură cu aceste tratative a avut loc un schimb de vederi prietinoare la atitudinea, pe care această țară ar putea s'o aibă.

Un nou consiliu de miniștri a avut loc Sâmbătă la orele 11 dimineața sub președinția dlui I. Brătianu. A avut loc un schimb de păreri asupra chestiunii din afară a țării.

Știri despre convocarea parlamentului nu e întârziată în cercurile guvernamentale.

Evenimentele pe teatrele de războiu.

Pe teatrul de războiu din Apus.

Aliații continuă să atace cu puteri mari frontul german în speranța de a-l străpunge într'un loc oarecare și de a cumperi astfel într'un câțiva înfrângerea armatei rusești în Galiția, or de a slăbi cel puțin durerea produsă de cea înfrângerea asupra neutrilor. Însă pozițiunile Germanilor au rezistat acestei noi încercări întotdeauna ca multora de mai înainte. Câteva pozițiuni înaintate au trebuit să fie părăsite, însă niciieri Englezii și Francezii n'au reușit de a atinge pe deplin pozițiunile principale germane și de a le străpunge cu totul. Ba contraatacurile lor îndârjite fură respinse cu pierderi grele pentru inamic, care a lăsat chiar mulți prizonieri în mâinile Germanilor.

În Flandra ofensiva germană pe Canalul Yser s'a oprit. Capetele de pământ pe malul canalului la Steenstrate și la Het Sas au fost părăsite, fiindcă se aflau sub focul artileriei inamice.

Luptele care au avut loc în ultimele zile pe malul de răsărit continuă încă. La Ypres Germanii au câștigat din nou teren, însă orașul însuși continuă să reziste cu succes.

Dunkerque și Poperinghe continuă de a fi bombardate de tunurile grele germane.

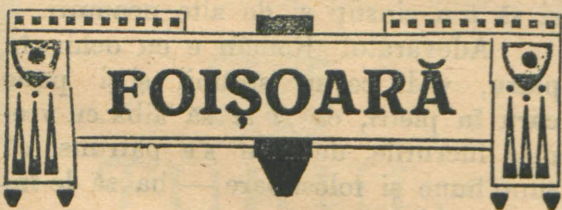
Marea ofensivă anglo-franceză contra pozițiunilor germane pe linia Richebourg-Arras n'a mai avut succese după cel dintâi dela satul Carency. Toate atacurile Englezilor, mai ales Nueve-Chapelle, au fost respinse. Asemenea n'au reușit încercările Francezilor de a ține mai departe micul lor succes dela Carency. În alte puncte, de pildă la Neuville și la Lorette, aliații în atacurile lor au lăsat numeroși prizonieri și mitraliere în mâinile inamicului.

Și în partea de sud a frontului de bătaie au avut loc lupte vii în ultima săptămână. La Apus de Argonne, Germanii au ocupat un punct de sprijin francez, și s'au ținut acolo, în ciuda tuturor atacurilor inamice. Intre Meusa și Mosella, Francezii au reușit să pătrundă la Croix des Carmes în pozițiunile înaintate ale Germanilor. La Ailly și în Bois des Pretres, unele atacuri franceze s'au prăbușit sub focul german. În Vosgi domnește liniște.

Astfel situațiunea generală n'a suferit până acum nici o schimbare — deosebită, prin ofensiva anglo-franceză.

Pe teatrul de războiu din Răsărit.

Ofensiva germano-austro-ungară în Galiția și Polonia meridională face noi progrese. Comandamentul suprem rusesc a făcut cece era indicat de starea lucrurilor, pentru a se sustrage unei catastrofe și mai mare: el a dispus retragerea întregului front din Carpați și a armatelor de pe Nida și Pilța la Nord de Vistula. Această nu s'a putut face decât cu pierderi grele. Se pare însă că în afară de armata a 3-a și a unet părți a armatei a 8-a, care au fugit într'o completă disordine, celelalte trupe au făcut retragerea în ordine relativă. Armatele victorioase ale aliaților se află momentan pe linia generală Novo-Miasto — înălțimile Lysagora la nord-est de Kielce-San Jaroslav — Sambor — Stryi — Stanislau. Pe San și la Przemysl se dau acum lupte. Pentru moment nu se știe dacă aceste lupte sunt numai lupte de ariere-garde, cu scopul de a înlesni retragerea grosului armateilor rusești.

Valea din fundul grădinii.

✱

Nici nu se desprăvărase cum se cade, când începeam a alerga pe vale în sus și în jos și ori culegeam flori, ori tăiam nuiete măzgoase pentru fluieri și pupeze, ori căutam cuiburi de vrăbii — conform sezonului.

Valea din fundul grădinii își avea farmecile ei în toate anotimpurile. Pe mijlocul ei curgea un pârâu, care începea a se plămădi pe câmp, nu departe de sat; iar până ajungea în fundul grădinii, din pârâu se făcea vale.

Când culegeam florile dintâi, auziam murmurul văii din vârful rozorului, când tăiam nuietele de pe țârm ne oglindam în apa limpede; iar când urcam sălciile în vânătoare după cui-

buri de vrăbii, nu mai auziam nici murmur de vale, și nu mai vedeam nici apă limpede.

La cules de flori mergeam cu toții: băieții și băieții, la nuiete numai prietini. Mai târziu când începeau vrăbiile să oue, valea își mai pierde din farmecul de primăvară, iar noi, băieții, pierdeam cât de bine din prietinie. Rar se întâmpla, ca vânătoarea după cuiburi să se facă în tovărășie.

Dar valea noastră fiind una și mică îi puteai numera sălciile pe degete — și astfel acelaș cuib era aflat dacă nu de toți vânătorii, în cel mai rău caz pe cei mai buni.

Câtă bucurie simțiam când în fiecare zi următoare aflam câte un ou mai mult, până se făceau 5—6. Cercetam cuiburile cel puțin odată pe zi, le îngrijam și căutam să le facem ascunse altor ochi scrutători. Bucuria ne era apoi mare, când eșiau puii din găoace.

Biețile vrăbii plictisite de prietinia noastră, căutau în fiecare an locuri tot mai ascunse pentru a-și putea înmulți neamul; dar dacă nu se depărtau din sat, loc care să ne fie noue ascunse, nu aflau,

Se învățase într'o vreme, să împopuleze turnul bisericii, dar n'au scăpat nici acolo. Ne urcam când numai ni se da prilej până sub crucea turnului. Stăteau cuiburile unul lângă altul, care cu ouă, care cu pui golași, care cu sburători. Ne suiam câte doi trei deodată, alți vre-o trei se opriau la găurile turnului, iar restul pe scări și în curtea bisericii. Și se pornia un sbierăt și o larmă, de asurzii. Veniau părinții puilor, iar aceștia se sbăteau, care în mâinile noastre, care în câte-o crepătură, iar cei mai mulți în sinurile noastre. Cămeșea ne era încinsă cu câte o curea, și în spațiul dintre curea până la gât se sbăteau bieții sburători, ciripiau, sgăriau, etc.

Coborâți, împărțiam prada, dacă o împărțiam. Dacă nu, privitorii rămăneau cu buzele umflate. Puii destoinici de a sbura erau mântuiți, căci le dădeam drumul. Pe ceilalți îi omoriam cu dragostea.

După ce se treceau florile de primăvară, nuietele măzgoase și cuiburile din sălci — începeau să înflorească pădăria, iar femeile să năbească pânzele. Era plin rozorul de iarbă și de

sau dacă Rușii au scopul de a rezista mai îndelungat pe San. In orice caz, luptele se desfășură favorabil pentru aliați și o nouă retragere a armatelor rusești este probabilă. Prada învingătorului s'a ridicat la 180.000 prizonieri, 150 tunuri și aproape 400 mitraliere.

Decursul de până acum al operațiilor în Galiția sunt o pildă unică în istoria războaielor pentru puterea mare pe care poate să aibă străpungerea tactică a frontului inamic într'un punct anume, dacă operațiunea reușește în adevăr și dacă ea este folosită cu toată energia. Bătălia dela Tarnov-Gorlice dela 19 Aprilie, care a produs înfrângerea armatei a 3-a rusești, s'a desfășurat pe un front de aproape 50 km. Partea frontului inamic între Novo-Miasto și Stanislau, care a trebuit să se retragă în urma acestei străpungeri, are o lungime de peste patru sute km. In istoria războaielor nu găsim nimic ce s'ar putea compara cu aceste urmări ale unei străpungeri.

Pe aripa de răsărit a frontului Carpaților, Rușii au întreprins la Gorodenka și Zalizicki o ofensivă cu o armată formată în grabă, ofensivă care pare că s'a oprit deja. In orice caz, trupele austro-ungare au respins cu izbândă toate atacurile turcești la nord de Kolomea și la Sniatin. De altfel nu se putea aștepta că această ofensivă, chiar dacă ar fi avut succes, să fi putut să aibă înfrăurire asupra mersului operațiilor în genere, cu atât mai puțin cu cât noua armată este compusă din recruți și glotași rău instruiți și prost armați și de aceea nu formează o trupă serioasă.

Pe când pe frontul de luptă din fața Varșoviei domnește de câțiva timp o liniște, mai spre nord au avut loc hărțueli cari sunt în curgere. In regiunea Prasnysz, Germanii au respins mai multe atacuri ale Rușilor. Pe ambele maluri ale Niemenului și ale Dubiței, luptele cari țin deja de câteva zile sunt încă nehotărâte. Asemenea luptele continuă la Șalvi fără ca să se fi hotărât. Se pare că Rușii au adus acum forțe mai mari astfel că nu este exclusă retragerea Germanilor. Precum am arătat dela început, întreaga operațiune în Kurlanda s'a întreprins numai cu forțe slabe și n'a urmărit scopuri strategice. A fost vorba numai de o încercare într'o parte în deosebi bogată a teritorului inamic. In această privință proba a avut un succes deplin, căci Germanii au făcut la Libau și în alte localități o mare pradă de aprovizionări și de material de războiu

Pe teatrul de războiu sârbesc.

Domnește deplin liniște.

Pe teatrul de războiu turcesc.

Situațiunea la Dardanele este aceeași. Trupele engleze și franceze se țin în pozițiunile lor pe peninsula Galipoli, fără a putea câștiga teren. Trupele debarcate sunt prețuite la 80.000 oameni; pierderile aliaților sunt socotite la 15.000 morți și 20.000 răniți. Din diferite alte puncte ale coastei turcești se raportează încercări de debarcare neizbutite ale unor detașamente slabe engleze franceze. Aceste manevre de debarcare aveau lămurit scopul de a câștiga mâncare căci precum rezultă din numeroase informațiuni chestiunea alimentării trupelor de pe peninsula Galipoli, cauzează aliaților greutăți însemnate. Pe mare Englezii au suferit de curând câteva pierderi simțitoare. Vasul de linie „Goliath“ a fost lovit de un torpilor turcesc și s'a scufundat. Mai multe unități mici, mai ales submarine, au fost scufundate de tunurile inamice.

In regiunea Caucazului atât Rușii cât și Turcii anunță ca de obicei învingeri.

Telegramele războiului.

Budapesta, 27 Maiu. — Lupta în contra *Przemysl*-ului ține încă Armata generalului-comandant *Makensen* înaintează cu succes atacând pe ambele laturi ale râului *San* în direcție sud-estică. Spre ost dela *Radimno* am câștigat trecerea peste râul *San*. Corpul VI de armată austro-ungar a luat cu asalt capul de pod dela *Zagrody*, spre ost dela oraș. Spre sud și sudost dela *Przemysl* armatele noastre înaintează încet în contra pozițiilor rusești bineînțarite și cele mai multe betonate. Numărul prizonierilor făcuți în luptele din ultimele două zile se ridică la 25 de mii. In material de războiu am luat până eri seara 54 de tunuri ușoare, 10 tunuri grele, 64 de mitralieze și 14 cară de muniții. Spre sud dela *Nistru*, precum și în *Polonia rusească* situația e în general neschimbată. Intr'o luptă spre nord dela *Vistula* am prins 998 de Ruși.

Budapesta, 28 Maiu. — În teritoriul din jurul *Przemysl*-lui trupele aliate înaintează în lupte îndârjite. Spre ost dela *Radymno* trupele corpului VI de armată al nostru au luat cu asalt localitatea *Nienovece*, pe care a apărat-o

dușmanul cu îndârjire, precum și înălțimea *Horogyska*. Aici au căzut în mâinile noastre mai mult de 2000 de prizonieri, precum și 6 tunuri. Spre sud dela *Przemysl*, în ținutul *Hussakow* le-a succedat aliaților să pătrundă în principala linie de apărare rusească respingându-i pe Ruși, aici am făcut 2800 de prizonieri și am prins 11 mitralieze. Luptele continuă aici. Totodată trupele noastre dimpreună cu cele ale generalului *Linsingen* au spart eri la *Stryj*, — spre sud dela *Drohobit* — în lupte îndârjite frontul rusesc întărit și i-au silit pe Ruși să se retragă. Aici ne continuăm ofensiva.

Pe linia Prut, precum și în *Polonia rusească* situația e neschimbată.

Budapesta, 29 Maiu. Trupele de întărire, pe cari, și le-au adus Rușii dela nord s'au nizuit eri — spre ost dela *San* — ca să oprească pe mai multe puncte ale frontului prin contra-atacuri înaintarea și pe mai departe a trupelor aliate. Am zădărnicit însă aceste atacuri, pe cari dușmanul le-a repetat și noaptea. Trupele aliate au câștigat din nou teren pe ambele maluri ale râului *Visnia*.

Detașamentele noastre mai slabe dela *Sieniava* au fost nevoite să se retragă dinaintea forțelor mari rusești pe malul vestic al râului *San*, în timp ce câteva tunuri au rămas pe malul estic.

La *Drohobit* și *Stryj* luptele continuă. Cu toată împotrivirea îndârjită a dușmanului ne-a succedat să cucerim noi poziții rusești. Pe valea Prutului precum și în *Polonia rusească* n'au avut loc evenimente mai importante. Aici e în cea mai mare parte liniște.

Budapesta, 30 Maiu. Pe frontul din nordul și sud-ostul cetății *Przemysl* decurg începând de eri lupte violente. Deasemenea și spre sud-ost dela *Przemysl* pe teritoriul, care se întinde până la *Nistru*. Nădejdele noastre în aceste lupte sunt absolut favorabile. La *Lubaczowka* ziua de eri s'a scurs relativ în liniște; Rușii n'au mai atacat. La *Stryj* leam luat Rușilor câteva puncte de razim cauzându-le pierderi grele.

Pe teatrul sud-vestic un regiment alpin a atacat podeul *Lavarone*; am silit însă acest regiment să scape cu

pădăie — și de pânze. Iar ceata celor cu carne vie pe la nas ne împretiniam din nou și ne adunam să păzim pânzele. Dar după ce ne înfierbântăm, pânze — nepânze, alergam peste ele ca călușii, până făceam tot praf floarea de pădăie. Până să vie lelea *Sofie*, ori cum o chema, cu jerga, ne făcuserăm conform cu toții, — iar pânzele, în loc se înălbească, îngălbinau.

Venia vara. Satul întreg era în câmp. Iar pe vale nu cunoșteam alți stăpâni. Huia valea când ne scâldam, ca un târg de găște. Ne adunam mai ales în bulboaca dela grădina lui *Donyel*, ori a lui *Pitiș*. Ne bălăciam, alergam, ne trântiam, sbieram, siliam pe cei mai neputinciosi să stea cu capul în apă, ne stropiam, săriam de pe mal, pe urmă ne puneam pe năsipul ars de soare, și iar în apă. După o oră, supți de apă și sgriburind de frig, fără a ne zvânta, ne îmbrăcam, clătănind din dinți și sbierând cât ne lua gura:

Figură mai d'abură
Nu mă prinde și pe mine,
Da prinde-l pe ăl din vale,
Că-i mai mare și mai tare
Și-i cu pușca pe spinare.

Vineți pe la guă, cu părul ud umblam cât-va timp prin soare. Descântam însă mereu. Ne strângeam urechile între palme și amăgiam apa din ele:

Ești apă din urechi,
Că ți-oi da un ban vechi...

Ne scâldam într'o zi de vară și de 4—5 ori. Nu ne costa doară atât doar să lăpădam hainele.

Să înnot am învățat când eram de 7 ani. Ne scâldam tocmai compania întregă: vărul *Văi*, *George Leucă*, *Ion Radu*, *Petru Vasileoiu*, *Floarea*, *Lința* și încă vreo zece. Încercam care putem merge mai mult cu capul la fund, cu capul în apă adecă. Eu me trezesc odată, că în truda mea de-a ești biruitor, n'ating fundul bulboicii cu mâna; pluteam adecă, dând din mâni și din picioare. Am sărit triumfător și le-am dat de știre tovarășilor, că am aflat meșteșugul innotatului. I-am și învățat pe vre-o 2—3 încă atunci.

După ce știam innota, nu ne mai mulțumiam bulbocile. Ne scâldam în *Olt* și dorința cea mai fierbinte ne era, să trecem *Oltul* cu innotul. Și ne-a succedat cu vremea și lucrul acesta.

Tot pe vale era și grădina *Fabrițoaii*. După ce ne săturam de scâldat, ne alegeam vre-o 4—5, să vedem, dacă s'au făcut merele domnești. Unul doi dintre noi stăteau totdeauna de pază între aceștia eram de cele mai multe ori eu. Chiar dacă eram scotit să calc în grădină, mă opriam în vârful palanului. In toată viața mea patriarhală o singură dată am călcat în grădina asta plină de meri — și am și pățit-o. Un tovarăș dintre cei ce stătură la pândă nu-și căpătase porția, fiindcă n'aveam de unde să i-o dau. Abia pusesem mâna pe un măr adecă, și mi-am și făcut intoarsă calea — de frică. Dintr'un măr nu puteam să le dau la amândoi paznicii, și astfel cel păgubaș m'a pârât mamei. De atunci, când mergeam pe vale, îmi întorceam fața dela grădina *Fabrițoaii*.

De vale însă nu mă puteam despărți cu una cu două. La sfântul *George* de acolo aducem măracini înfloriți, să împodobim poarta, și căpșunele cele mai mari și mai frumoase tot pe vale le găsim.

Ne petreceam mai bine, când mergeam la

fuga cauzând Italienilor perdi grele. Dealtmintearea pe acest câmp de operații n'au obvenit evenimente mai importante

Höfer.

Situația în nordul Monarhiei.

Budapesta. Pe valea râului San și spre ost dela acest râu n'au avut eri loc lupte mai serioase. Acum luptăm pe frontul din nordul și sud-ostul cetății Przemysl, precum și pe cursul superior al Nistrului. În regiunea Stryj trupele aliate au luat cu asalt în lupte violente, mai multe localități capturând și o baterie rusească.

Dealtmintearea pe câmpul de operații dela nord-ost situația e neschimbată.

Budapesta, 2 Iunie. La nord de Psemislu trupe bavareze au luat cu atac trei întărituri de ale cetății, luând drept pradă 1400 oameni și 28 tunuri grele. Spre sud dela Nistru trupele aliate de sub conducerea generalului Linsingen i-au respins pe Ruși și au cucerit orașul Stryj. Cu prilejul acesta am făcut prizonieri 9000 oameni, 8 tunuri și 15 mitralieze

Lupta de artilerie la granița italiană, continuă fără de a ști nimic mai aproape despre ea.

La granițele italiene.

30. V. În *Tirol*, spre sudost dela *Triest* dușmanul a început să bombardeze pe câteva puncte cu artilerie grea întăriturile noastre pe graniță. La *Capriole*, în valea *Cordovola*, focul mitraliezelor noastre a nimicit două companii italiene. La hotarul Carintian a avut loc o bombardare din partea dușmanului, care n'a succes însă. La țărmlul mării Italianii au trecut prin mai multe puncte hotarul țării noastre. Am respins însă detașamentele, cari au ajuns până la pozițiile noastre.

Höfer.

31. V. În *tirolul de sudvest* un detașament dușman a intrat în *Condino* (Iudicaria). La pasul *Padom* spre nordost dela *Marmola* Italianii au fugit la primul schimb de focuri. La hotarul carintian trupele noastre au respins mai multe atacuri italiene cauzând dușmanului perdi în semnate. Spre vest dela *Plöcken* dușmanul a fugit aruncându-și echipamentul. La granițele dinspre țărmlul mării nu s'au desvoltat până acum lupte, a-

fară de câteva ciocniri mai nefsemnate.

Höfer

1. VI. În *Tirol* mai multe detașamente italiene au trecut hotarul Monarhiei. Deocamdată au dat însă numai de câțiva jandarmi și patrule de recunoaștere. Dușmanul a sistat bombardarea cu tunuri grele a întăriturilor noastre dela graniță. Până acum nici la hotarele Carintiei, și nici la țărmlul mării n'au obvenit evenimente mai demne de amintit.

Höfer.

2. VI. Eri înainte de amiază am respins pe un sector (ținut) al întăriturilor noastre de pe platoul *Lavarone* un atac al unui regiment de vânători alpini. Spre nord-vest dela *Panevegio* un detașament dușman a voit să-și sape tranșeele, dar în urma focului patrulelor noastre a fost silit să se retragă. La hotarul carintian au decurs lupte mai mici, cari s'au sfârșit favorabil pentru noi. Spre ost dela *Karfreit* dușmanul a încercat înzădar să urce coastele unei înălțimi, căci l'am respins. În luptele de artilerie dela țărmlul mării începe să grăiască și artileria noastră grea.

Pe frontul anglo-franco-ruso-german.

Berlin, 27 Maiu. — Pe câmpul de operații dela vest: Am respins cu ușurință eșirile de noapte ale dușmanului îndreptate în contra nouilor noastre poziții situate spre ost dela *Bullevarde*. Numărul mitraliezelor pe cari le-am luat dela Englezi se ridică la zece. Spre nordvest dela *Gwenchy* le-a succes eri *Negrilor* și *Englezilor* ca să ocupe un unghiu al unui tranșeu al nostru împins prea înainte. Mai departe spre sud între *Liestn* și înălțimea *Loretto* Francezii au început un atac în stil mare, care însă a fost zădărnicit pe deplin. Spre nord și sud dela drumul *Souchez-Bethune* i-a succes dușmanului să pătrundă în tranșeele noastre, noaptea însă ne-am recucerit toate aceste poziții. Și spre sud dela *Souchez* am zădărnicit pe deplin prin piedecile noastre atacurile puternice pe cari Francezii și *Negrii* le-au îndreptat repetându-le de mai multe ori în contra pozițiilor noastre de aici. Dușmanul a suferit pretutindeni pierderi foarte grele. În luptele ce de-

curg pe înălțimea *Loretto* s'a distins mai ales un regiment de infanterie din *Silezia* Am respins cu ușurință o eșire, pe care dușmanul a îndreptat-o în contra noastră în partea ostică a localității *Bolsde-Prêtre*. Spre nord dela *Lens* piloții noștri au împușcat un aeroplan dușman.

Pe câmpul de operații dela ost: Am respins câteva slabe atacuri de noapte de-ale dușmanului.

Pe teatrul sudostic: Armata generalului comandant *Makensen* înaintează. Spre sudost dela *Radimno*, am ocupat după o luptă înversunată localitatea *Swłsta*. Spre ost dela *Radimno* trupele austro-ungare au ocupat un cap de pod de pe râul San câștigând astfel trecerea peste acest râu. Luptând mai departe spre nord trupele noastre au ajuns până la ținutul din ostul liniei *Lazy-Laszky*, precum și linia *Korzenika-Zapalo*, lângă *Lubaszowka*. Numărul prizonierilor făcuți, precum și cantitatea materialului de războiu, pe care lam capturat, se ridică mereu.

Berlin, 27 Maiu n. — Pe câmpul de operații dela vest: Nesocotind neizbânda deplină din 25 l. c., Francezii și-au repetat încercările de-a ne sparge rândurile între *Vermehes* și înălțimea *Loretto*. Forțe foarte mari au purces să ne atace pe frontul îngust de 10 kilometri. Am respins însă pretutindeni aceste atacuri și ne menținem pozițiile pe deplin. Înaintea tranșeelelor noastre e o movilă extraordinar de mare de răniți Francezi. Celelalte atacuri franceze au fost îndreptate în contra liniei *Souchez-Neuville*. Aici, nemijlocit spre sud dela *Souchez* lupta ține încă. În cimiterul dela *Neuville* Francezii și-au săpat tranșeele stând în picioare. Drept acoperire și-au întrebuintat soldați germani făcuți prizonieri în luptele anterioare. Spre nord dela *Dixmulden* am prins în decursul unei manevre de descoperire un ofițer și 25 de belgieni. Am respins câteva eșiri mai mici, pe cari dușmanul le-a întreprins în contra noastră la *Soisson* și *Bols de-Prêtre*. Am întreprins un succes atac aerian în contra întăriturilor dela *Southend* și *Tamisa* inferioară.

La ost situația e neschimbată. La sudost ofensiva trupelor noastre înain-

prins de pește. Aveam un instrument din ață prins pe o jumătate de cere de alun, pe care-l purtam pe o ecadă bifurcată, așa că-l puteam vârî cât de bine pe sub răgălii. Afară de roci mai aveam un par, stulghic, cu care alungam peștii în roci din cele mai afunde răgălii. Eram tot o apă, când terminam. Prada nu prea era bogată. Și nu era mirare, căci nu era zi de vară, în care să nu fimers la pescuit barem unui doi dintre tovarăși.

În urma ploilor mari de vară creștea valea într'un ceas, de nu mai cuteza nime să se apropie de ea. Mai ales în apropierea bisericii era furioasă și o amenința totdeauna pe biata punte, care abia se mai ținea de bătrână ce era. Ne adunam cu toții ca la comedie, după ce stătea ploaia. Veniau oamenii din câmp. Numai cei curajoși se încumeteau să treacă peste punte. Boli dela car nu cutezau să treacă prin vale. Un târg întreg de lume aștepta să scadă afurisita de vale, care aducea lemne, garduri, spumă și îngălbină de mânie. Seara când veniau vitele dela pășune era comedia completă. Ne petreceam

mai ales când câte un porc mai curajos cerca să treacă cu innotul. Il luau undele, il întorceau de vre-o două trei ori, cum nu-i plăcea, și în larma infernală a mulțimei îl trântiau pe malul celalalt.

Nu era însă lucru de glumă când eșia Oltul. Valea se infunda sub podul dela drumul de fier și se întorcea în sat. Ulițele Românilor innotau în apă până se trăgea Oltul. Se apropia apa până în preajma bisericii, iar grădina noastră până la părul cel mare.

Toamna era plină valea de cânepă. Noi, băieți, puteam servi cu cele mai exacte informațiuni, că ai cui sunt maldării cutare și cutare, că cutare când s'a pus cânepa, că cutare cânepă e deja topită și cutare nu e încă. Vai de cânepa, care era deja topită. Nu era tovarăș, care se respecta, fără de biciu în trei vițe cel puțin, dacă nu în patru. Și răsuna valea de plesnituri și trăznete. La împletitul vișelor ne slujam minunat de gură și până terminam un biciu eram negrii și vineți pe obraz — și verzi pe cămașe.

Iarna abia așteptam să ningă. Urla Pre-

peleagul, dar mai ales dealul din fundul grădinii de sănii și de trânteli. După ce îngheța valea, era vai de cizme, nu ne lăsam până nu le toceam talpa. Câte trântele mâncam, numai bietul nostru cap și răbdătoarea spinare ține cont.

Când se inmuia zăpada, să fi văzut luptă cu bulgării. Văjăiau gloanțele mai abitur ca în bătaie.

* * *

Azi valea din fundul grădinii e canalizată, rozoarele sunt arate, tufele și sălcuile lăzuite. Răgălii de pescuit nu mai sunt, iar pescutul e dat în arândă. Bulboci de scaldat nu mai vezi, iar copiii de azi nu mai sunt cum eram noi. În locul punții sărăcăcioase s'a înciocălat pod trainic pentru picior și cară. Când iese valea mare nu-și mai petrece nime și nime nu se mai năcșește. Azi nu mai seamănă oamenii cânepă. Grădina noastră nu mai innoată în apă după vre-o ploaie mare, iar ulițele Românilor nu se mai scaldă când se varsă Oltul. Valea nu mai îngheață, iar iarna nu mai ninge.

tează frumos atât spre nordost dela Przemysl, cât și în ținutul Stryj. Încă n'am putut face o reprivire asupra prăzilor de aici.

Ambasadorul Germaniei la regele României.

București. — Regele Ferdinand a primit alaltăieri într'o audiență mai lungă pe d. Busche, ambasadorul Germaniei la București.

Insemnat consiliu de miniștrii în Sofia.

Sofia. — Atci a avut loc un însemnat consiliu de miniștri la care au participat și generalii Ficeff și Boiangeff. Consiliul s'a ocupat numai de situația din afară hotărând neutralitatea Bulgariei.

Un ministru, la terminarea consiliului, adresându-se unui grup de ziaristi a zis:

— Sfatulți vă rog lumea să fie liniștită. Nu se va întâmpla absolut nimic.

Balcanii în fața momentului hotărâtor. — În preajma unor evenimente mari.

Berlin. — „Localanzeiger“, semi-oficiosul ministerului de externe scrie:

Neînțelegerile dintre Serbia și Italia deoparte, și dintre Rusia de altă parte, sunt pe cale a fi aplanate. Victoria noastră câștigată în vestul Galiei a avut drept mare influență asupra României, dar rezultatul acesta nu-i permis să ne facă să fim fără îngrijorare.

Ultimul cuvânt al regelui bulgar va avea o extraordinară însemnatate cu privire la evenimentele din Balcani. Stăm în pragul celor mai grele evenimente, cărora cu nervi de oțel trebuie să le facem față.

Se pare, că statele cari până acum nu luaseră parte în războiul învingerea noastră finală ca primejditoare pentru ele și fac încercări să o și împiedece aceasta. Forța puterilor centrale e totodată și o mare greutate. Totul atârână dela faptul, că bărbații de stat să țină cumpăna între aceste două greutăți.

Arestarea deputatului Kramarz.

„Berliner Zeitung am Mittag“ scrie că deputatul ceh Dr Kramarz, conducătorul junilor cehi a fost arestat în săptămâna trecută în locuința lui din Praga. E interesant că deputatul Kramarz se ducea în fiecare vară la băi pe insula Krimea, unde are moșii. De asemenea a fost arestat și Dr.

Vrăbiile de azi nu mai sunt așa de fricoase căci copiii nu-și mai bat capul cu ele. Grădina, Fabricoaii e bine păzită acum, iar femeile nu mai innălbesc până.

S'a schimbat cu totul la față valea din fundul grădinii, de care ni se leagă viața copilărească. Nu o mai cunosc. Imi pare cu totul străină.

Am căzut de multă vreme în undele altei văi mai mari, mai amăgitoare și mai periculoase. M'am scaldat multă vreme cu capul la fund în valea asta, până am învățat s'o innot.

De astădată însă nu m'am bucurat când am învățat meșteșugul innotatului.

† Dionisie Stoica.

Schreiner, președintele societății socoliste a Cehilor. Organul deputatului Kramarz, Narodni Listy, scrie după o știre din Viena, că deputatul ceh Mastalka a fost în chestia acestor arești într'o audiență de o oră la ministrul de externe baronul Burián.

Comunicate engleze despre lupta dela Dardanele.

Londra, 30 Maiu. — Mareșalul French anunță că azi, prima armată engleză a avut noi succese la sud de Richebourg și că toate tranșeele germane de pe un front de 3 kilometri au fost cucerite.

Azi dimineață mai multe grupuri de soldați dușmani s'au p edat în mod cu totul de bunăvoie. Trupele noastre continuă să lupte cu un curaj și o energie extraordinară.

Un detașament german, care încerca să se predea a fost luat sub focul tunurilor germane și nimicuit.

Nu se cunoaște până acum numărul prizonierilor luați în această zi, dar 550 au fost trimiși spre liniile de comunicațiuni. (Zina).

Londra, 30 Maiu. — Lordul Kitchener a rostit azi în fața Camerei Lorzilor cuvântarea următoare:

În privința operațiunilor din Gallipoli, forțele britanice care luptă acolo cu ajutorul flotei, au întărit pozițiunile lor și înaintează necontenit. Totuși acest progres e încet de oarece terenul e dintre cele mai grele. Încet, Turcii părăsesc pozițiuni puternice și cu toate că dușmanul e mereu întărit, știrile primite de pe acest front sunt absolut satisfăcătoare.

În Mesopotamia, trupele noastre din India au arătat valoarea lor atacând și punând pe fugă pe Turci.

Generalul Sir John Nixon e ocupat cu întărirea rezultatelor victoriei sale și cruță terenul de orice forță dușmană. (Zina).

Stăpânirea Balcanului și România.

Din Viena se anunță: „Korespondenz Herzog“ a deschis o întrebare asupra viitorului Balcanilor și anume asupra întrebării: Cine va avea stăpânirea în Balcani, avându-se în vedere desfășurarea de față a evenimentelor?

Toți bărbații politici, cari au prezentat părerea lor în această întrebare sunt deo părere, cam astfel:

„Dela pacea din București se consideră în Austria ca fapt neîndoios că România, fiind țara cea mai puternică, este și Puterea conducătoare și guvernul austriac a trebuit să poarte de grijă a ținea România în acest rol. Ca insulă romană în marea slavă, o Românie puternică cu stăpânirea în Balcani este în același timp un stăvilă de apărare pentru Austria față de atacurile colosului rus, în vreme ce, pe de altă parte, o Austrie nealăbită formează pentru România zidul de apărare contra valurilor slave. Când generalul Todejew a spus că drumul la Constantinopol duce prin Viena, a înțeles de fapt prin Viena-București.

Oa aceste două state să se susție unul pe altul, este deci pentru ambele e trebuința mare. Stăpânirea României în Balcani primește însă o puternică lovitură prin atacul Italiei, căci Italia tinde spre această stăpânire iar Rusia vede de pe acum dominațiunea ei de nediscutat asupra Balcanilor, pentru că, de îndată ce Constantinopolul va deveni țarist, va vorbi cu Italia «rusește».

O învingere a Triplei Înțelegeri, înseamnă deci subjugarea Balcanilor sub forța Rusiei, fapt care va transforma și România într'o provincie „rusă“.

Fierberea din partidul conservator, din România.

București, 27 Maiu.

Comitetul consultativ conservator s'a întrunit ieri după amiază, în ceartă fiind chestiunea șefiei partidului conservator.

D. Maiorescu a spus că d-sa este pentru ținuta care a avut-o d. Marghiloman; că era ținuta ce se impunea s'o urmeze țara, și că în chestie de politică din lăuntru d. Marghiloman a făcut chiar jefte materiale pentru partidul conservator.

D. Ion Lahovary a cerut d-lui Marghiloman ca în interesul partidului să se ducă de la șefie, pentru că astfel nu se poate face unire în partid. D. Lahovary a încheiat, spunând, că d-sa nu mai continuă să dea sprijinul său d-lui Marghiloman.

D. C. Olănescu a făcut declarațiuni asemene, făcând o rugămintă lui d. Marghiloman ca să nu mai expue partidul la privescerea unui congres.

D. Marghiloman a declarat că d-sa nu vrea să se ducă, deoarece consideră ca o datorie să rămâie la conducerea partidului. D-sa a adăugat că dacă partidul conservator vrea să ducă o politică de aprobare a ținutei guvernului, atunci este de acord și nu înțelege de ce trebuie să plece, iar dacă acei cari îi cer să plece vor să silească guvernul să i o altă ținută în tratativele diplomatice, atunci d-sa se opune.

D. Filipescu cere d-lui Marghiloman să înțeleagă că nu mai poate rămânea la șefia partidului, căci nu mai are nici vază necesară și nici nu-și poate împlini datoriile de șef, neavând ajutorul majorității și organelor partidului.

Discuțiunea a mai continuat și în urmă, față de declarația d-lui Marghiloman că nu primește să se ducă, s'a hotărât convocarea comitetului executiv pentru Luni și a congresului conservator pentru Marți.

Comitetul consultativ a ales apoi ca membri în comitetul executiv pe d-nii Lucasiavici, fost secretar general și profesorul Toma Ionescu.

Ședința s'a terminat la orele 9 seara. U.

Ce-au scris gazetele din România de 10 Maiu.

Din prilejul lui 10 Maiu, aniversarea regatului român, ziarul „Viitorul“, oficiosul guvernului român publică următorul articol însuflețit:

„E prima sârbătoare în care slăvitul rege de până mai ieri nu mai este; și e cel dintăiu „10 Maiu“ pe care îl laudăm fără El, fără mândra Lui arătare în fruntea oștirii ce o iubea cu dragoste de părinte. Iată de ce sârbătoarea de azi în care inimile românești se ridică până la cele mai înalte dorințe naționale, este străbătută totuși de durerea lipsei Lui.

...Dar Pronia cerească a făcut ca regele Carol I. să fie nu numai un mare făuritor de țară, dar să fie, cum a și fost, un întemeietor de dinastie, — dinastie în care se adună toate vredniciile, și în care sufletele noastre și-au pus toată nădejdea. Fără sdruncinare, fără indoeli și fără griji, tronul a trecut dela unchiu la nepot, dela regele Carol la M. Sa regele Ferdinand, urmându-se astfel o tradiție, și o urmă care nu puțin folosit-a țării în momentele atât de grele ale timpului nostru.

Și mai mult decât oricând astăzi, când furtuna turbură omenirea, când vijelia războiului răstoarnă din temelii statele, se simte norocul, marele noroc, de a avea în fruntea României o dinastie, care a moștenit din Occident toată îndemânarea guvernării, unindu-se în același timp

cu toate dorurile, cu roate aspirațiunile, cu toate cut-le cele mai adânci ale sufletelor și inimelor românești.

În ziua de azi, deci, durerea e împletită cu mângăierea, și părerea de rău a ceea ce nu mai este, cu mulțumirea adâncă a ceea ce avem; căci astăzi durerea marelui rege dispărut e mulțumită de conștiința valorii celui ce l-a urmat și în slava Unuia se amestecă și slava celui alt.

Spre dinastia, purtătoare de grije a tradițiilor, dar și a dorințelor, către M. S. regele Ferdinand și regina Maria, se duc astfel inimele românești, cu convingerea nestrămutată că tronul de azi, este eșezul dorurilor noastre, este păstoul tuturor marilor griji ce astăzi au făcut să adoarmă în noi, totceace este josnic omnesc, și să rămână trează în sufletele noastre numai dragostea stăpânitoare a însuflețirii pentru țară și de un mare viitor al ei.

Iar ziarul »Steagul« oficiosul partidului conservator, publică următorul frumos articol:

»...Serbând mai departe ziua de 10 Maiu Românii își vor reaminti întotdeauna de acela care a domnit în chip atât de glorios și s'a stins lăsând România strălucind de mărire, de putere și de glorie.

Avem încredere deplină în urmașul Său, regele Ferdinand.

Vremurile sunt, fără îndoială, foarte grele. Sărbătorind o zi mare trebuie să ne oțelim sufletele, să ne înălțăm inimele și să ne scutarăm puternic spre a ne deștepta deplin, fiindcă sarcina celor de față este foarte grea ca și răspunderea lor în fața neamului și a istoriei.

Acei cari nu înțeleg însemnătatea uriașă a împrejurărilor ca și a greutăților mari pe cari le străbate azi țară, trebuie să aibă sufletul prea mic. Ambițiunile personale trebuiesc amânate, iar cu toții să ne dăm mâna și încunjurând tronul să ne apărăm cu înverșunare moșia și interesele mai înalte ale neamului.

Vremurile, negreșit, sunt mari, de aceea și îndatorirea noastră este ca să nu fim sufletește mici. Să ne amintim de isprăvile eroice ale generațiilor cari ne-au mers înainte începând cu anul 1821, să ne reamintim faptele Românilor cari au creiat întreita icoană a lui 10 Maiu, chemând umbrele mari ale celor cari au reînviat viața străbună pe câmpiile Bulgariei, să ne dăm seama cari ne sunt îndatoririle mari și sfinte și să nu slăbim în luptă. Să sărbătorim la anul pe 10 Maiu, împătrita mare sărbătoare națională!... Iată urarea noastră. Anul acesta, 10 Maiu nu este numai sărbătorirea reamintirii pioase și recunoscătoare, dar este și sărbătorirea nădejdiilor vii și deștepte. 10 Maiu nu este numai încuparea faptelor glorioase ale lui Carol I, dar este și așteptarea izbânzilor lui Ferdinand I.

Din parlamentul Germaniei.

Declarațiunile cancelarului Bethmann în chestia Italiei.

Berlin, 28 Maiu. 1615.

În ședința „Reichstag“-ului, care s'a întrunit astăzi din nou, cancelarul imperiului Bethmann Hollweg a comunicat, că guvernul Italiei a călcat credința de aliat. Nici Monarhia dar nici Germania n'au amenințat Italia cu un războiu fără scop și de prisos. Concesiunile date Italiei, cari au fost date publicității, le-ar fi putut câștiga Italia fără vărsare de sânge. Italia ar fi putut obține teritoriul din Tirol, loquit de Italiani, împlinirea dorințelor naționale în Triest, mână liberă în Albania mai de parte valorosul port al Valonei.

În Roma s'a știut, că atacul Italiei în contra Monarhiei, va găsi în fața sa și trupe ger-

mane. (Aprobări). E lipsită de temeiul părerea că propunerile Monarhiei au întârziat și că guvernul italian n'a avut încredere în ele, deoarece și Germania a luat garanție pentru aceste concesiuni. Deasemenea e neadevărată și afirmarea că concesiunile au întârziat. Chestia Trentino a fost în 4 Maiu tot aceeași ca și în Februarie, ba s'au mai adaus pe lângă Trentino și alte concesiuni, la cari nici nu s'a putut cugeta în Februarie.

Intr'atâta au fost întârziate aceste concesiuni, întrucât bărbații de stat din Roma ce se aflau pe timpul alianței, pe care au recunoscut-o pe față dela izbucnirea războiului european încoace atât regele cât și guvernul italian, atât de adânc contopiți cu antanta, încât n'au putut să se desfacă din brațele acesteia.

Deja prin Decembrie cabinetul din Roma a stat pe gânduri, dar după aceasta nu s'a putut suferi mai departe jocul fățarnic. Poporul italian n'a volt războiul. Agitatori fără suflet au amenințat pe rege cu revoluție, dacă nu declară războiul. Se sperăm însă, că evenimentele militare vor aduce la alte păreri poporul italian și-l vor lămurii asupra agitatorilor. Am făcut totul, ca să reținem Italia de o desbinare.

Poporul Italian a fost ținut cu voie în necunoștința tratativelor cu Austria și a concesiunilor făcute de Austria. Din cauza aceasta nimeni n'a mai îndrăznit, după dimisiunea lui Sallandra, să ia asupra-și formarea unui nou cabinet, nimeni n'a îndrăznit să aprecieze în cameră și în senat concesiunile făcute.

Noi am avut rolul nemulțumitor, să facem Monarhia aliată, ca să cumpere credința celui al treilea aliat cu teritorii de mult moștenite.

Cancelarul arată în sfârșit cu încredere înaintarea cu izbândă, pe toate câmpurile de războiu.

Știrile Săptămîinii.

Sibiu, 3 Iunie n.

Inmormântarea lui Silvestru Moldovan.

Miercuri după amiază s'a făcut înmormântarea fostului redactor Silvestru Moldovan, care s'a stins în spitalul de aici. O lamă aleasă s'a adunat la cimiteriul central, spre a da cele din urmă onoruri rămășițelor pământești ale neobositului gazetar.

A slujit pâr. asesor Mateiu Voilean și preotul C. Bucșa, iar corul seminarial sub conducerea profesorului Timoteiu Popoviciu a dat răspunsurile. Pâr asesor Voileanu a arătat în câteva cuvinte viața sbuciumată a răposatului. În numele gazetarilor a vorbit, redactorul nostru Dr. I. Broșu, zăgrăvind în culori foarte vii, munca și viața gazetarului român și drumul, pe care l-a bătut acest vecinic pribeag, care a fost Silvestru Moldovan. Cuvintele D-Sale au înduioșat inimile tuturor celor de față.

Iată cine a petrecut, afară de cei amintiți la cele vecinice pe meritatul gazetar român I. Lăpedat, secretarul fondului ziaristilor români, și D-na Veturia Lăpedatu I. V. Păcățianu, redactorul „Telegrafului Român“, C. Popp, redactorul »Revistei economice«, Dr. N. Bălan, redactorul »Revistei teologice«, Dr. I. Broșu și Dr. S. Dragomir, redactori la «Foaia Poporului», D-nii N. Ivan, L. Triteanu, Dr. G. Proca asesori, D. Câmpian arhiv. consist. Dr. V. Bologa, director, Dr. A. Crăciunescu, V. Păcala, D. Pamfile, protopopul N. Togan, Arsenie Bunea, R. Simu, V. Tordoșianu, Dr. Rusan, R. Roșca, P. Tineu, L. Verzar, A. Blaga.

Soldații români răniți în Szarvas, ne vestesc, că spre bucuria lor, s'a găsit un înger pșzitor în persoana Doamnei Dèri, care aducându-și aminte, că a petrecut odinioară între Români, se îngrijește acum de ei, cu o deosebită bunăvoință. În marea de streini o astfel de inimă bună poate aduce, de fapt multă mângăiere celor ce sufer. D-zeu să-i răsplătească.

Regele Greției a fost otrăvit. Din Grecia sosesc știri alarmante despre boala regelui Constantin. „Gazette“ din Salonic afirmă că în Atena au loc zilnic ciccniri sângeroase între partizanii regelui și partidul lui Venizelos. Cercul svonul în oraș, că boala regelui a fost pricinuită de mâni ucigăse, în serviciul triplei înțelegeri, ca răzbunare că regele Constantin s'a opus voinței fostului prim ministru grec Venizelos, de a arunca Grecia în războiu contra Turciei. Ziarul acuză autoritățile elene că au trăgânat cu chemarea profesorilor din străinătate pentru a mântui viața regelui Constantin.

Rușii au concentrat pe linia Opatow-Kolomea 35 corpuri de armată. »Russkije Invalid« din Petrograd ocupându-se într'un articol cu situația de pe câmpul de războiu serie, ca armata rusească a fost silită să se retragă din Galiția, pentru că Englezii și Francezii n'au legat îndestul forțele germane pe câmpul de războiu din apus. Conducerea armatei rusești a concentrat acum pe linia ce se întinde dela Opatow până la Kolomea 35 corpuri de armată, pregătind aci o gigantică luptă, care va fi decisivă. Această luptă — serie ziarul rusc — va fi cel mai important eveniment al războiului mondial.

Turcia face concesii Bulgariei. Ziarul »Dnevnic« din Sofia află dela corespondentul ziarului »Novoe Vremea« din capitala Bulgariei, că ministrul ture din Sofia, Fehi-bei a plecat la Constantinopol spre a supune guvernului său concesii cerute de Bulgaria.

Bulgaria, spune corespondentul ziarului rusc, cere o îndreptare a liniei de graniță din spre Turcia, nu întreaga linie Enos-Midia, conform tratatului din Londra.

Aceste pretențiuni ale Bulgariei sunt susținute de ambasadorul Germaniei la Constantinopol.

Români părăși pe nedrept. De când cu starea de războiu, oameni fără conștiință caută să pescuiescă în apă turbure, să-și facă trebușoarele, să-și satisfacă unele răzburări personale, pârând pe români, oameni pacinici, dar cu cari ei nu duc trai bun, că-s ațăpători, trădători, spioni.

Așa zilele acestea tribunalul de războiu din Panciova a avut de judecat un proces intentat locuitorilor români din Ovcea: părintele Damian Popescu, Sima Murar, jurat comunal, Nicolae Dehelean, notar comunal, Costa Ardelean, primar comunal și vre-o alți cinci, șease români, acuzați de nesupunere, la legile țării, nutrind intenții ascunse de reșcoală. Au fost ascultați vre-o 65 de martori. După vorbirile advocaților, tribunalul de războiu, convingându-se că denunciații Sima Anin și Ioșa Popescu, au vrut numai să se răzburne pe pacinicii români de mai sus, a dispus punerea lor în libertate, găsindu-i nevinovați.

Proprietarii de cucuruz pus sub sechestru, se fac atenți, că au să-l păzească cu atât mai ales de stricăciune, deoarece nici faptul, că se strică acest cucuruz, nu-i scutește pe proprietari de-a cumpăra acest cucuruz, cu prețul său ori mai scump cu 26 coroane. — Sibiu (Nagyszeben) 26 Maiu 1915. — Magistratul orașului.

Ce mânâncă un „Dreadnought“, În „Lecture pour tous“, dl Georges Foudouze face

socosta munițiilor cărbunelui și proviziilor cari se îngrămădesc în adâncul acestor fortărețe plutitoare. Dreadnought-ul tip francez, de pildă »Danton« arde 2000 kgr. de cărbuni pe oră.

Pentru a înainta cu 20 noduri pe oră, el trebuie să ardă 19000 kgr. de cărbuni pe oră ceea ce înseamnă că întreaga lui rezervă nu ajunge în acest caz decât pentru 114 oare.

Dreadnought-urile engleze și germane sunt provăzute cu 150 lovituri pentru fiecare din cele 10 sau 12 tunuri de 305 mm. cu cari sunt prevăzute așa că toate pușcături vasului — revin la 450.000 fr. de bucată, la 4.500.000 fr. pentru 10 bucăți și la 5.300.000 fr. pentru 12 bucăți. Ori socotind câte o lovitură de fiecare bucată și de fiecare minută, suma aceasta poate fi cheltuită în două ore și jumătate de tras continuu.

Iată acum și lista complectă a mâncării or ce trebuiesc imbarcate pe fiecare lună — bine înțeles în timp de război — pe un dreadnought britanic înarmat cu 900 oameni; 30 tone carne de bou proaspătă; 60 tone de cartofi; 6 lăzi eu sare de masă; 150 kgr. de fasole; 72 lăzi de pesmeți, 225 livre de macaroane, 4 lăzi cu morcovi, 4 lăzi cu diferite alte legume conservate, 750 livre de sodă, 8 duzine de cutii de mazere conservată, 300 livre de cărnați germani, 50 butoaie de untură, 65 butoaie de margarină, 180 buzați de slănină, 150 cutii de ciocolată, 6 lăzi de mere conservate, 8 lăzi de pește sărat, 24 duzini de flacoane de patlagele, 8 duzini de cutii de ananas, 12 duzini de cutii de pere, 24 duzini de cutii de pierseci, 300 livre de stafide, 300 livre de banane, 300 livre de tapioca, 300 livre de prune, 8 lăzi de rinichi, 8 lăzi de limbă, 12 lăzi de carne de porc afumată, 225 livre de arpăcaș, 6 lăzi de sardele, 120 cutii de prăjituri, 36 șunci fierți, 30 blocuri de brânzeturi diferite, 720 duzini de ouă proaspete, 70 lăzi cu pătlăgele roșii conserve, 200 cu patlagele proaspete, o jumătate de tonă de ceapă 1000 cutii de țigarete, etc. etc.

De ale reuniunii române de înmormântare din Sibiu. În timpul din urmă a fost primită cu taxa de 2 cor. pentru înscriere și cu obligământul de a plăti taxa de câte 60 bani după membrii răposați, următorii membri noi și anume: Vasile Gan, protopresbiter (Ofenbaia); George Itu, paroh (Vale) și soția sa Ana n. Stirian; Ioan Nicolae, învățător (Avrig) și sa Ana n. Vlad; Maria Suci n. Boiu, văduvă de econom (Hetur); Elisaveta Suci n. Ganea, preoteasă (Topârcea) și Maria Moldovan n. Drăgan, soție de econom (Sibiu). În același timp s'au plătit ajutoarele statuare după răposaii membri Maria Popa, văduvă de econom (Oprea-Cârțoara), George Joandrea și Ioniță Honț, ambii zileri, cu cari numărul membrilor răposați, din sinul Reuniunii au ajuns la 258. În legătură să pune în vedere, obștei noastre, că întreprinderea de pompă funebră a Reuniunii, cu începere din 1 Iunie n. c. și-a strămutat prăvălia din Strada Quer, în odaia parter de sub poartă a Reuniunii meseriașilor sibieni din strada Brukenthal Nr. 17.

Oarele de oficiu la »Albina«-Centrala în Sibiu se țin, cu începere dela 1 Iunie a. c. și până la alte dispoziții, dela 7—1 d. a. Oare de cassă dela 7—12 la amiază.

Ultime știri.

Pșemislul recucerit.

O telegramă ne vestește, că trupele bavareze au intrat Joi dimineața la orele 3 și 30 minute în cetatea Pșemislul. O pradă bogată le-a căzut în mână.

Prin aceasta strălucită învingere trupele aliate și-au câștigat o nouă cunună neperitoare.

ECONOMIE

„Moare Joian!“ — „Moare Murgu!“ Dalac fulgerător.

Urmare și fine.

Dinu plecă spre casa lui dar pe drum îi eși un flăcău înainte:

— Neică Dinule, hai că-mi moare Murgu!

Eră un flăcău care făcea slujba la călărașii cu schimbul.

S. răcuț de mai-a mea! Cincisprezece poli mă ține Rimontu!

— Da ce-are, măi Răducele?

— De un' să știu eu, neică Dinule? Am venit cu el dela schimb alaltăeri și era sănătos și vesel ca totdeauna. Eri pe seară am băgat de seamă că nu mai mănâncă și șade trist cu capu în pământ.

— I-ai făcut ceva până acum?

— A umblat mama aseară cu un lacăt de l'au descuiat de câte trei ori trei cumnate bune.

Dinu făcu »hm«! și grăbi.

Intrară în grajd și se apropiară de cal, fără ca acesta să întoarcă cât de puțin capu în spre ei. Dinu se dete lângă el și îi pipăi urechile. Eru aci calde, aci reci.

— S'a bălegat azi? — întrebă Dinu.

— Nici azi, nici eri! — răspuse flăcăul.

— A mâncat ceva? A băut?

— Nici n'a mâncat, nici n'a băut.

Dinu se uită cu băgare de seamă la cal și văzu că e neliniștit. Se crăcăna, se uita în spre pântec, se trântia jos și iar se scula.

— Il vezi? — întrebă Dinu.

— Il văd! răspuse călărașul. Ce să aibă?

Dureri de pântec! — răspuse ginerele preotului. Pune mâna și să ne facem câte un șomoiog de paie.

Cei doi oameni se așezară unul în dreapta și altul în stânga calului și începură a-l freca bine cu șomoiogele, cam cât ai număra până la 500. Apoi Dinu ceru o cergă (pătură) și acoperi pe Murgu cu ea:

— Cred că are să-i fie mai bine! — zise după câțva timp feciorul lui Simion Militaru și și aruncă ochii prin grajd.

La drept vorbind, numai grajd nu era acela. Era un adăpost așezat în bătaia Crivățului, cu pereții din nule, din care nu știu cine rupse o bună parte pentru foc. Fel de fel de lucruri erau trântite într'un colț al acestui adăpost, ca aduse de o apă: o plasă, o banișă, un butoiu cu cercurile căzute, două fufeze de războiu, vre-o două coșuri de mlașă. Acoperișul era de stuf și pe alocuri stricat.

— De ce nu vă învățați odată și voi cu rânduiala — zise Dinu.

— Nu prea avem loc! — căuta să scape flăcăul.

— Vorbă să fie! — răspuse Dinu și se apropie de cal.

Murgu se uită la el și par'că îi eră mai bine. Dar în clipa următoare se trânti la pământ și se tăvăli.

— Trimete să ia niște vin dela cărcimă! — porunci Dinu. Și dacă ai nișel oțet, încălzește-l.

În câteva minute sosisă și oțetul cald și vinul.

— De care vin ai luat? Eu am uitat să-ți spun să iei de al roșu.

— Roșu am luat și eu!

— Bine! Fierbie-l! Dă 'neoa oțetul, Radule.

Flăcăul îi dete oala cu oțet cald și Dinu zise!

— Pune mâna pe șomoiog și freacă vartos!

Apoi stropi cu oțet pântecul, spinarea și deșerturile calului și începu a freca. Iar după ce îl frecă până oboșiră, îl acoperiră iar cu pătura, peste care flăcăul mai aruncă și sarierea lui. În acest timp o fetiță aduse vinul fert. Dinu mai ceru o oală și o sticlă goală. Începu apoi a vântura vinul dintr'o oală într'alta spre a-l mai răci. Iar când simți că e numai cald, îl turnă în sticlă. Chemă pe călăraș lângă el și-i spuse să ție sus capul calului. Dinu înfășură apoi sticla într'o cârpă mai groasă, se urcă pe un butuc și deschise gura calului. Apoi, prin locul gol, care se găsește între dinți și colți băga sticla în gură și începu a vărsa din ea.

— Ține capul calului sus!

Murgul înghiți bine tot vinul și călărașul îl mai ținu cu capul în sus câteva clipe după ce Dinu deșertă sticla. Apoi îi lăsa capul în voie.

Nu trecu mult la mijloc și calul se ușură iar stăpânul lui era atât de bucuros, că îi venea să dea cu căciula în pământ.

— Neică Dinule, cu ce să mă plătesc eu de d-ta? — întreba el.

Iar Dinu răspuse:

— Să dea Dumnezeu bine, băiatule și să-ți trăiască Murgu!

Apoi Dinu plecă. Ajuns acasă, doar bău o cană de apă și un alt Român pică:

— Dinule, hai că mi-a murit Sâmbotin buhaiul.

»Eh! — se gândi Dinu — azi e zi rea«.

Și fără să mai zică nimic, porni cu omul.

— Ei, cum a murit, Oanceo?

— Cum se moară, Dinule! Uite: mă uitam la el cum rumega. De-odată îl văz că stă din rumegat și răsufli greu. Apoi cade jos și începe să tremure. Mă repez în casă să iau un cuțit și până să mă întorc, el murise.

Dinu se întunecă de-odată la față și se dete mai aproape de leșul vitei. Pe gură și pe nas i-se închegase sânge.

— Oanceo! — zise el apoi.

— Ce-i? — răspuse cel chemat.

— Ne bate Dumnezeu pentru păcatele noastre.

— De ce, Dinule?

— Știi tu de ce a murit Sâmbotin?

— Nu!

— Dalac fulgerător. Și dacă nu l'ai îngropa departe, la un stânjen și mai bine adâncime, dacă n'ai arde aștenutul lui, dacă n'ai lua cu lopata un strat de pământ din coșar, să știi că mare pieire are să fie în vitele noastre.

— Ba să vă ferească Dumnezeu, păeți! — răspuse Românul căruia îi murise Sâmbotin.

— Paza bună trece primejdia rea! — zise Dinu.

— De asta așa e! — zise și celălalt.

Până în seară Sâmbotin fu îngropat așa cum spusese Dinu. Acesta însă îl spintecă până a nu-l rostogoli în groapă și se uită la splină. Splina lui Sâmbotin era mare și neagră și tare, iar sângele lui era ca păcura.

— Tot dalac a fost! — zise Dinu, zvârlind pământ peste Sâmbotin.

Se întoarseră apoi acasă la Oancea și spălară cu apă fiartă loitrele carului, apoi arseră și ogrinji și așternutul. Oamenii se spălară bine pe mâini și femeia lui Oancea stinse var și vărui tot coșarul pe dinlăuntru.

Și mulțumită sfaturilor lui Dinu Simion Militaru, nu s'a molipsit nici o vită în Râscrucea. C. Sandu-Aldea.

Redactor responsabil: Dr. Ioan Broșu.
Pentru editură responsabil: Ioan Hereș.
Tiparul: „Tipografia Poporului“

Emil Gencsy de Gencset
Érmihályfalva
secretar reg. ung. de finanțe și
căpitan i. r.
și doamna **Leontina Chidu**
logodită.

100 bucăți coase

garantate „Vlaicu“ și cute (gresă, arceriu), se vând cu prețul de cumpărare la **Max Wenrich Vizakna**.

La acelaș:

Foite de țigaretă Abadie, Club, Le Houssard și chibrite, foarte ieftin, în mare.

Mape de Vânzare.

Mapa Europei K 1.20
„ Rusiei cu Galiția „ 1.20
„ Franței cu Belgia „ 1.20
„ Țărilor balcanice „ 1.20

Se află de vânzare la

Administrația „Foia Poporului“

Pentru porto recomandat este a se adăuga 35 bani deosebit.

Nu uita

stimate cetitor, — la comanda sau tot felul de alte cumpărări făcute în urma unui inserat cetit în foaia noastră, — a aminti și spune, că despre lucrurile comandate sau cumpărate ai cetit în inseratul din „Foia Poporului“.

Prin aceasta contribui și D-Ta la răspândirea și lățirea foilor noastre, iar pe altă parte vei fi servit de grabă, fără ca aceasta să te coste ceva mai mult.

O presă de fân,

de mână, se vinde din mână liberă. E pusă pe roate și se poate duce cu boii sau caii ori-unde. Prețul e moderat. La **Ilie Comșa, Săliște**.

Anecdote

de

Teodor V. Borza

Prețul 80 bani.

Se pot procura dela
Administrația

Foia Poporului

Ludovic Ferencz

croitor de bărbați

SIBIU, strada Cisnădiei Nr. 12

recomandă p. t. publicului cele mai nouse stoffe de toamnă și iarnă în mare asortiment.

Noutățile

sosite chiar acum, pentru haine de bărbați stoffe indigene din cari se execută după măsura cele mai moderne vestimente precum: **Sacko, Jaquete și haine de salon**, cu prețuri foarte moderate.

Deosebită atențiune merită noutățile de stoffe pentru **pardisiuri și „Raglan“**, cari se află totdeauna în deposit bogat.

Asupra **reverenzilor** confecționate în atelierul meu, îmi permit a atrage deosebita atențiune a On. domni preoți și teologi absolvenți. — În cazuri de urgență confecționez un rând complet de haine în timp de 24 ore. — Uniforme pentru voluntari, cum și tot felul de articli de uniformă, după prescripție croitura cea mai nouă.

JULIUS GRAVENHORST,

== curelar în Orăștie-Szászváros, ==

recomandă onoratăului public

Atelierul seu de curelărie, șelărie și coferărie.

unde se execută ori ce fel de lucrări aparținătoare acestei branșe cu prețuri foarte moderate.

Magazin bogat: în brăne pentru mijloc, curele pentru opinci, șele și călărit, vinat, sport și voiaj și alte articole de galanterie cu prețuri moderate.

Mare asortiment: în tureci (gamași) de piele și de înășurat pentru turiști și excursioniști.

Toate articolele din branșele numite și reparatura lor se execută prompt și ieftin. — Curele pentru mașini, curele de cusut și legat permanent în depozit.

Comande prin postă se efectuează prompt și conștiincios.

Cumpăr și vând tot felul de piel verzi.

Calfe și ucenici se primesc.

Restaurant

Bereria „Hager“ în strada la „Trei Stejari“

Subscrisul aduc la cunoștința onoratăului public că am închiriat de la **1 Iulie** acest restaurant, în care pun la dispoziție: **odăi de mâncare, sală de dans, o sală mare, popicărie acoperită și o grădină mare umbroasă.**

Luând în considerare experiențele mele de timp îndelungat în branșă aceasta, veiu cerca să satisfac toate pretențiile onoratăului public, într'un mod culant și onest.

Cu stimă;

A. Ráczky.

De 20 de ani se recomandă ca un mijloc probat împotriva

EPILEPSIEI (boala rea, călcătură)

și a slăbirii nervilor leacul numit „Epilepticon“ pregătit de farmacia „la Lebedă“ din Frankfurt an Main. Medici, și spitălii îl recomandă ca un mijloc foarte bun chiar și pentru boale cari își au izvorul în derăpanarea nervilor, cum este, boala lor Vitus (tremurici), isterie, dureri și slăbiciuni de nervi (junghieri prin corp) și altele. Micsorează ațărarea bolnavă a creierilor, atacurile se răresc până ce demulțorii încetează cu totul; bolnavii simțitori și chiar și copiii supoartă ușor acest mijloc, fără de-a avea nrmări stricăcioasă. — Dr. med. Carl Ganz scrie: „nici un alt mijloc nu aduce servicii așa de bune, la vindecarea epilepsiei“. Prețul de cutie 7 Cor. Să poate căpăta în toate farmaciile.

La dorință se poate căpăta o carte gratis despre boala aceasta. Depozitele principale sunt la farmacistul **Iosif Török, Budapesta Király utca 12** și în farmacia „Salvator“ **Pozsony Am Domplatz**.

≡ Berea albă și neagră din ≡ Bereria dela Trei-Stejari

în SIBIU

este foarte bună și gustoasă!

Această bere e căutată și se bea cu plăcere de toți cari o cunosc, atât la orașe cât și la sate

124

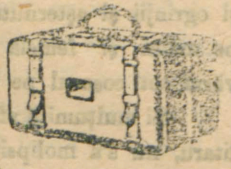
Că berea de noastră e foarte căutăată și se poate vedea și de acolo că cumpărătorii se înmulțesc mereu

Atelier de curelărie, șelărie și coferărie ORENDT G. & FEIRI W.

(odinioară Societatea curelarilor)

Sfrada Cisnădiei 45 — SIBIU — Helfauergasse 45

Magazin foarte bogat în articole, pentru călărit, vânat, sport și voiaj, poclăzi și procovățuri, portmonee și bretele solide și

alte articole de galanterie cu prețurile cele mai moderate. Curele de mașini, curele de cusut și legat, Sky (vârzobi) permanent în depozit.

Toate articolele din branșele numite și reparatura lor se execută prompt și ieftin. — Liste de prețuri, la cerere, se trimit franco.

Comande prin postă se efectuează prompt și conștiincios.

Mare deposit de hamuri pentru cai dela soiurile cele mai ieftine până la cele mai fine, copertoare (țoluri) de cai și coiere de călătorie.

MOBILE

lucrate solid și conștiincios ...

se pot comanda la

EMIL PETRUȚIU

Fabrică de mobile

SIBIU — NAGYSZEBEN, AAAAA

str. Sării 37

Specialist în:

≡ MOBILE DE TOT FELUL ≡
pentru tineri nou căsătoriți, mobilări de hoteluri, vile, institute, cafenele și restaurațiuni

≡ Telefon Nr. 47 ≡ cu legătură în comitatul întreg

Atelier propriu de tapiserie

Se lucrează după planuri artistice

Cremă de dinți

KALODONT
70 filleri